

La Pletera, retorn lent a l'estat natural

La desurbanització del litoral de l'Estartit s'allarga en el temps d'una manera incomprensible a causa del seu cost

La petició d'un nou programa Life albira una via de finançament que fins ara no estava prevista

Antiga urbanització de la Pletera a l'Estartit, que continua pendent de ser desurbanitzada. Foto: LLUÍS SERRAT.

La febre urbanística dels anys 80 va fer que l'Ajuntament de Torroella declarés com a sòl urbanitzable el sector de la Pletera, uns solars a primera línia del mar entre la urbanització Els Griells i la llacuna de Fra Ramon. El pla general es va aprovar a l'any 1983, i tres anys més tard, ja s'hi construïa un passeig. En el projecte s'hi preveia l'edificació de sis illes de cases, de les quals només se'n va arribar a completar una. Les obres per fer el passeig van portar tones de runa a la zona que van servir per enterrar uns aiguamolls, ara considerats ecològicament de valor incalculable.

L'elevat interès ecològic del paratge i que la major part de la zona no estava edificada va motivar que l'Ajuntament, que presidia Josep Ferrer (UPM), es replantegés la desclassificació del sòl amb l'objectiu de retornar l'espai al seu estat natural. Era l'inici d'un procés de restitució que encara no ha culminat. Per convertir la primera línia de mar en terreny urbanitzable, portar-hi runa, enterrar aiguamolls, foragitar espècies autòctones i edificar-hi un passeig només van fer falta tres anys. Per retornar-ho tot al seu estat natural, uns 30 anys més tard encara no ha estat possible.

La desclassificació dels terrenys es van tramitar l'any 2002 amb la

revisió del pla General, tràmit que va coincidir amb l'ampliació de la franja de protecció maritimoterrestre, que va incloure aquests terrenys en l'espai públic. La desclassificació va ser recorreguda davant la justícia pels propietaris dels terrenys, que defensaven els seus drets urbanístics. La primera de les sentències que marcava el camí de la reposició del bé natural a la seva antiga situació va arribar a l'octubre del 2005. En van seguir més, fins que al 2007, quan l'Audiència Nacional va donar el procés per acabat. Des d'aquell moment, l'Estat espanyol ha de moure fitxa, que és qui ho pot desencallar. El director general de Costes al 2008, José Fernández, va posar data a la reposició: passat aquell estiu. Però res de res. La penúltima vegada que semblava desencallat va ser a l'any 2011.

El projecte de desurbanització és un fet des de fa dies. La previsió de fa dos anys deia que calia fer-ho en dues fases, una més de desenrunament i una segona d'adequació. El cost de la primera està xifrat en 1,6 milions d'euros i suposava la retirada de la runa i el desmuntatge total dels carrers fets. Es deixava per una segona fase el desballestament de les línies elèctriques i la construcció de passeres d'accés a la platja. Aquesta actuació tenia calculat un cost de 300.000 euros.

Al llarg del 2012, la prioritització de la construcció del passeig del Molinet va portar a un cara-o-creu a l'Ajuntament de Torroella de Montgrí, al qual la direcció de Costes va voler forçar que triés: o el Molinet o la

Pletera. Fa unes setmanes, aprofitant la visita al Fitur, l'alcalde de Torroella, Jordi Cordón i el regidor de turisme, Genís Dalmau, un dels polítics que ha seguit més de prop l'evolució del procés, van sorprendre els responsables de Costes amb una proposta per finançar les dues construccions pendents –Pletera i Molinet– a través d'un nou projecte Life. L'Estat hi va respondre favorablement. De fet, mai no han dit que no. Quan és una altra qüestió?

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-03-2013 Pàgina 10

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/624298-la-pletera-retorn-lent-a-lestat-natural.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss